

[Bodil Boserup]

striprorodukter er måske ikke det, der er bedst i u-landene, hvor mulighederne for at vedligeholde og anvende sådanne ting på fornuftig måde må anses for at være tvivlsomme.

Jeg kan kun sige, at SF ikke kan støtte forslaget, som vi finder overflødigt og stødende i sin form.

Ib Nørlund (DKP):

Af principielle grunde har vi ikke modsat os Z-partiets ret til at få disse sager ført ned i salen, men det betyder aldeles ikke, at vi støtter det formål, som samme parti har, tværtimod. Man kan sige, at en af fordelene ved at få tingene draget frem her, er, at det så ikke lykkes fremskridtspartiet at skjule i finansudvalgets skumle haller, hvad det egentlig er, man mener med sin kamp mod u-landshjælpen.

Jeg må nok sige, at når det endelig skulle være, kunne man vel dårlig optræde mere klumset, for det, som man netop opnår ved at drage en række af de forslag frem, som det her drejer sig om, er jo fremfor alt at demonstrere, hvilken stupid og arrogant antihumanisme der præger fremskridtspartiets holdning. Det, man agter fra fremskridtspartiets side, er selvfølgelig at lave en politisk aktion, det kan enhver se igennem, og derfor kan det heller ikke være rimeligt her at føre en diskussion på enkeltheder, så meget mere som det er en førstebehandling.

Men når vi faktisk her skal opleve, at man over for sådanne begivenheder som oversvømmelseskatastroferne i Vietnam, som har vakt et røre og en solidaritet hele verden over, fordi der jo er tale om så grufulde naturkatastrofer, er det et stift stykke, at man her bare kommer med sådan nogle små bemærkninger og siger: væk med den! Det samme gælder ansvaret over for Namibias befolkning, som har været i den grad sat uden for sine retmæssige rettigheder, fordi FN alt for længe har tøvet i den sag. Man kunne også nævne andre ting. De af os, der har haft lejlighed til at se nogle af den slags foretagender, som der her er tale om, virke på stedet i u-landene, må tage sig til hovedet, når så til og med hr. Kjærulff-Schmidt kommer her og siger: naturligvis har man en social holdning, og man er så gode og så flinke som bare pokker, bare ikke når det drejer sig om det faktiske.

Når man tager alt dette her sammen med, at samme partis medlemmer her gang på gang i salen, når vi drøfter indre økonomiske spørgsmål, kommer og siger, at det er egoismen, forretningsmændenes egoisme, der skal frelse os, og jo mere egoistiske de er, des bedre er det, så er det, at hele denne sag får sit ganske særlige præg.

Jeg håber, at forslaget vil få en hurtig behandling, så det ender dér, hvor det rettelig bør ende.

Bolvig (RV):

Dette forslag til folketingsbeslutning er uhyggelig egoistisk. Man taler om uforstandighed – men jeg synes, at forslaget lyser af uforstandighed og umenneskelighed. Vil vi ikke hjælpe de mange utalte millioner i den fattige verden af humane årsager, hvad vi selvfølgelig burde gøre, så kunne vi – og det er en appel til fremskridtspartiet – hjælpe dem af egoistiske årsager, for hvis den rige verden fortsat tillader, at svælget mellem de få privilegerede og de mange upriviligerede stadig vokser, vil den verden, som også fremskridtspartiets medlemmers børn skal vokse op i, blive ulykkelig og præget af flere og flere blodige konfrontationer.

Jeg har lyst til at omtale bare to af forslagene. Det ene er et beløb på 3 mill. kr. som ekstraordinært tilskud til UNICEF. Jeg har lyst til at spørge fremskridtspartiets folk: aner fremskridtspartiet noget om børnenes forhold i udviklingslandene? For deres samvittigheds skyld håber jeg det ikke. For millioner af børn lever i tilstande så usle og så ulykkelige, at børnene end ikke kan udnytte selv de arveegenskaber, de er født med. Hvad tror fremskridtspartiet der vil ske med de opvoksende børn, der bliver klar over den svimlende forskel mellem os, der lever i den rige verden, og dem, der lever i den fattige verden?

Et andet område er forslaget om at yde 40 mill. kr. til WHO's program for forskning og uddannelse inden for tropesygdommene. Kan velbjærgede fremskridtsfolk da overhovedet ikke fornemme forfærdelsen, lidelsen og sorgen i de tusinder og atter tusinder af hjem, hvor familiemedlemmer rives væk af sygdomme, der let, meget let, kan bekæmpes, hvis den rige verden ellers levede op til sit menneskelige ansvar?